

13 Δεκεμβρίου, 1994

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στίς]

HYLDA CONSTANCE DONAGHY,

Ενάγουσα,

v.

ΠΛΟΙΟΥ "C.J.ONE" ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εναγομένων.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 134/93)

Δικαιοδοσία Ναυτοδικείου — Αξίωση δυνάμει γραμματίου συνήθους
τύπου για χρέος που συνάφθηκε για αποπληρωμή υποχρεώσεων
πλοίου για απαραίτητα αγαθά και υλικά που του είχαν παρασχεθεί
για τη συντήρησή του — Εμπίπτει στη δικαιοδοσία του Ναυτοδικεί-
ου, δυνάμει του άρθρου 1(1)(m) του Administration of Justice Act
1956.

5

10

15

Η ενάγουσα αξίωσε την αποπληρωμή ποσού £5.000 δυνάμει
γραμματίου συνήθους τύπου, που είχε υπογράψει ο εναγόμενος 3. Η
ενάγουσα ισχυρίστηκε ότι το ποσό αυτό του είχε δοθεί σαν δάνειο
για την αποπληρωμή χρεών του πλοίου εναγομένου 1 για την προ-
μήθεια απαραίτητων αγαθών και υλικών που είχαν προμηθευτεί
στην Συρία για την συντήρησή του. Λόγω της μη αποπληρωμής τους,
το πλοίο εκρατείτο από τους δανειστές στην Συρία με κίνδυνο να
πωληθεί με δικαστική απόφαση. Η ακρόαση της αγωγής διεξήχθη
ερήμην μετά από την αποχώρηση του δικηγόρου των εναγομένων. Το
Δικαστήριο εξέτασε αυτεπάγγελτα το θέμα της ύπαρξης δικαιοδο-
σίας εκδίκασης της αγωγής από το Ναυτοδικείο.

Αποφασίσθηκε ότι:

20

Παρά το ότι το δάνειο είχε δοθεί προσωπικά στον τρίτο εναγόμε-
νο που είχε υπογράψει και το επίδικο γραμμάτιο, αυτό είχε δοθεί για
να αποπληρωθούν τα απαραίτητα αγαθά και υλικά, που είχαν προ-
μηθευτεί στο πλοίο εναγόμενο 1, για να ελευθερωθεί από την κράτη-
σή του στην Συρία. Κατά συνέπεια η υπόθεση ενέπιπτε στις πρόνοι-
ες του άρθρου 1(1)(m) του Administration of Justice Act, 1956, και το

Κυπριακό Ναυτοδικείο είχε δικαιοδοσία να εκδικάσει την υπόθεση.

*Εκδόθηκε απόφαση ως η απαι-
τηση με έξοδα.*

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

*Borneo Company v. Mogileff and Freight, Lloyd's List Law Reports 5
Mar.31 [1921] vol.6,*

The Fairport (No.5) Lloyd's List Law Reports [1967] vol. 2 162.

Αγωγή Ναυτοδικείου.

Αγωγή ναυτοδικείου με την οποία η ενάγουσα αξιώνει ενα- 10
ντίον των εναγομένων £5.000,- που τους έδωσε ως δάνειο τον
Απρίλιο του 1992.

N. Ιωάννου (κα) για Γ. Αγαπίου, για την Ενάγουσα.

Καμία εμφάνιση για τους Εναγόμενους.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την 15
αγωγή αυτή η ενάγουσα αξιώνει εναντίον των εναγομένων
£5.000,- που τους έδωσε ως δάνειο τον Απρίλιο 1992. Εναγόμε-
νος 1 είναι ένα μικρο αλιευτικό σκάφος, η δεύτερη η ιδιοκτήτρια
εταιρεία, και τρίτος ο διευθυντής και μεγαλύτερος μέτοχος, με
90% των μετοχών της.

Στις 2.11.92 ο εναγόμενος 3 υπέγραψε γραμμάτιο συνήθους τύ- 20
που και ανέλαβε να πληρώσει το χρέος μόλις του ζητηθεί.

Η ακρόαση της υπόθεσης έγινε ερήμην των εναγομένων, γιατί 25
απορρίφθηκε αίτημα της δικηγόρου των για αναβολή. Μετά από
αυτό και με άδεια του Δικαστηρίου, η συνήγορος αποχώρησε.
Εκτός από την ίδια την ενάγουσα κατάθεσε επίσης ως μάρτυρας
και ο δικηγόρος της κ. Mc Bride. Αναντίλεκτα, έχει αποδειχθεί
πως το ποσό που δάνεισε η ενάγουσα στον εναγόμενο 3 δεν πλη-
ρώθηκε. Το ζήτημα που ήγειρα αυτεπάγγελτα, όταν ζητήθηκε η
σύλληψη του πλοίου, και που συνέχισε να με απασχολεί σ' ολό-
κληρη τη διαδικασία είναι αν η αγωγή εμπίπτει στη δικαιοδοσία 30
του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως Ναυτοδικείο. Πάνω σ' αυτό το
σημείο ενδιέτριψε η δικηγόρος της ενάγουσας. Πρέπει από την
αρχή να τονίσω πως η απόφαση μου στηρίζεται στα γεγονότα της

υπόθεσης όπως έχουν διαπιστωθεί ερήμην των εναγομένων. Κατά συνέπεια η συζήτηση που ακολουθεί δεν πρέπει να κριθεί ως αυθεντική θεώρηση του νομικού ζητήματος με το οποίο ασχοληθήκαμε.

5 Εισηγήθηκε η δικηγόρος της ενάγουσας πως το Ανώτατο Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία ως Ναυτοδικείο να επιληφθεί της αγωγής, γιατί αυτή βασίζεται στο άρθρο 1(1)(m) του Administration of Justice Act 1956, που εφαρμόζεται στην Κύπρο. Το άρθρο 1 του νομοθετήματος απαριθμεί τις αξιώσεις που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία του Ναυτοδικείου, η σχετική δε παράγραφος (m) έχει ως ακολούθως:

10 "Any claim in respect of goods or materials supplied to a ship for her operation or maintenance"

15 Προβάλλεται ο ισχυρισμός, στην παράγραφο 2 της Αναφοράς, πως το δάνειο δόθηκε στον εναγόμενο 3 για να εξοφλήσει υποχρεώσεις για απαραίτητα αγαθά και υλικά που παρασχέθηκαν στο εναγόμενο πλοίο στη Συρία για τη συντήρηση του. Οι εναγόμενοι 2 & 3 δεν μπορούσαν να καταβάλουν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις και το πλοίο κρατείτο από τους δανειστές με κίνδυνο να πωληθεί μετά από δικαστική απόφαση.

20 Η ενάγουσα και ο κ. Mc Bride περιέγραψαν στο Δικαστήριο τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε το δάνειο. Πράγματι, ο εναγόμενος 3 εκλιπάρησε κυριολεκτικά την ενάγουσα να του δώσει τα χρήματα, χρησιμοποιώντας μάλιστα και τη σύζυγο του η οποία κλαίοντας παρακάλεσε και η ίδια να δανείσει το σύζυγο της οποιοδήποτε ποσό για να αποτραπεί η πώληση του αλιευτικού του σκάφους. Ο εναγόμενος 3 επανέλαβε το σκοπό που ήθελε το δάνειο στον κ. Mc Bride στον οποίο έδωσε μάλιστα και αντίγραφο της σύμβασης που έκαμε για την αγορά του σκάφους, τεκμήριο 5. Επειδή το ποσό του δανείου ήταν μικρό, δεν θεώρησε επιθυμητό και σκόπιμο να γίνουν οι πολυδάπανες διατυπώσεις υποθήκευσης του σκάφους. 30 Γι' αυτό και ο εναγόμενος 3 υπέγραψε το γραμμάτιο, στο οποίο προβλέπεται τόκος μόλις 1%.

35 Η συνήγορος της ενάγουσας, για να υποστηρίξει τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου αναφέρθηκε σε δυο σχετικές και πολύ βοηθητικές, Αγγλικές αποφάσεις. Η πρώτη είναι: **Borneo Company v. Mogileff And Freight**, Lloyd's List Law Reports, Mar.31 [1921] vol.6. Στη σελίδα 529 διαβάζουμε τα εξής:

"It is well settled that monies advanced for the procuring of necessaries stand on the same footing as necessaries supplied."

Αμέσως παρακάτω:

It cannot be questioned that the cases of Rio Tinto and Heinrich Bjorn, amongst others, establish that the person who pays for necessaries supplied to a ship has, as against that ship and her owners, as good a claim as the person who actually supplied them, and, further, that he who advances money to the person who thus pays, for the purpose of enabling him to pay, stands in the same position as the person to whom the money is advanced." 5

Και στη συνέχεια:

"We speak of advances to a ship, when we mean that money is lent for ship's purposes to some person who becomes liable as debtor." 10

Και πιο κάτω:

"But it is an essential element of all actionable claims for necessaries that there should be a debtor, liable in personam." 15

Η απόφαση αυτή υιοθετήθηκε από τον Λόρδο Brundon στην υπόθεση "*The Fairport (No.5)*" Lloyd's List Law Reports [1967], vol.2, 162 όπου στην αρχή της απόφασης λέει τα εξής:

"In my judgment, the claims described in Sect. 1 (1) (m) are certainly no narrower than the claims which were formerly described as claims for necessaries in the Supreme Court of Judicature (Consolidation) Act, 1925, and since there is authority that the word "necessaries" covers payments made by way of advances to enable necessaries to be purchased then I consider that a similar construction should be given to sub-par.(m)." 20 25

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω, είμαι της γνώμης πως η ενάγουσα απέδειξε πως η απαίτηση της μπορεί να προωθηθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο στη δικαιοδοσία του ως Ναυτοδικείο. Το δάνειο δόθηκε μεν προσωπικά στον τρίτο εναγόμενο, που υπέγραψε και το επίδικο γραμμάτιο, αλλά κάτω από συνθήκες που αποδεικνύουν πως δόθηκε για να αποπληρωθούν τα απαραίτητα αγαθά και υλικά που προμηθεύτηκαν στο πλοίο για να ελευθερωθεί από την κράτηση. Σημειώνω επίσης πως ο εναγόμενος 3 στις υποσχέσεις που έδωσε στην ενάγουσα για αποπληρωμή του χρέους, είτε πως, μόλις το πλοίο απελευθερωνόταν θα μπορούσε να αρχίσει το ψάρεμα και έτσι θα 35

πλήρωνε το χρέος του.

Εκδίδεται απόφαση υπέρ της ενάγουσας εναντίον και των 3 εναγομένων όπως η απαίτηση με έξοδα, τα οποία θα υπολογίσει ο Πρωτοκολλητής.

5

Εκδόθηκε απόφαση ως η απαίτηση με έξοδα.